

opusdei.org

"Budite svećenici božanske milosti"

Biskup Javier Echevarría je 10. svibnja u Rimu zaredio 30 đakona za svećenike. Novi svećenici dolaze iz 11 različitih zemalja: Argentine, Čilea, Brazila, Kolumbije, Španjolske, Filipina, Francuske, Meksika, Ujedinjenog Kraljevstva, Ugande i Urugvaja.

13.05.2014.

Fotografije s ređenja.

*Homilija biskupa Javiera Echevarrije,
Prelata Opusa Dei*

Dragi sinovi koji ćete sada biti zaređeni. Draga braćo i sestre.

1. Nedavno smo svjedočili kanonizaciji Ivana XXIII i Ivana Pavla II. Među našim motivima zahvaljivanja, na prvom mjestu srca uzdižemo Bogu jer je obogatio Crkvu novim znakovima njene svetosti. Ne mogu se ne sjetiti (iznad svega danas, na svećeničkom ređenju đakona Prelature) da je tijekom svojih mnogih godina pastirske službe na Petrovoj stolici, sv. Ivan Pavao II u svećeništvo zaređio veliki broj vjernika Opusa Dei.

Također izražavamo mu svoju zahvalnost za veliki doprinos produženju lanca sakralnih svećenika u Opusu Dei; lanca koji je počeo 1944. zaređenjem prvih vjernika, među kojima je bio i naš ljubljani biskup Álvaro del Portillo.

Njima obojici, sv. Ivanu Pavlu II i budućem blaženiku Álvaru, usmjeravamo naše misli, tražeći njihov zagovor kako bi novi svećenici, kao i svi biskupi, svećenici i đakoni, mogli hitro hodati putom svetosti. Osobito, kao dobri sinovi i kćeri, obnavljamo svoju odluku da se puno molimo za Svetog Oca, za njegov posao, nakane i njegove suradnike.

Znamo što Crkva i svijet očekuju od svećenika: da donesu poruku Evandjelja muškarcima i ženama našeg vremena, osobito onima koji dijele naš zajednički kršćanski poziv, pripremajući ih da plodonosno prime milost sakramenata. Tako ćete, moji sinovi, biti svećenici božanske milosti, djelatelji oprosta od grijeha i Kruha Života. Čitanja četvrte uskrsne nedjelje, poznate kao nedjelje Dobrog Pastira, govore nam o Božjoj milosti, prema kojoj svi trebamo usmjeriti naš pogled. Oni od nas koji su primili

svećenički red na osobit način gledamo prema Gospodaru i Dobrom Pastiru i, kao sv. Josemaría, pitamo: „mogu li vidjeti tvojim očima, moj Isuse!“

2. Na nedavnoj se audijenciji, a vezano za sakrament Svetog Reda, papa Franjo prisjetio preporuke sv. Pavla Timoteju: *raspiruj milosni dar Božji koji je u tebi po polaganju mojih ruku* (2 Tim 1:6). Te je napomenuo: „Kada se kroz molitvu, kroz slušanje Riječi Božje, kroz svakodnevno slavljenje Euharistije i također kroz redovan odlazak na sakrament pokore, ne njeguje služenje (biskupska službe, svećenička služba) svećenik neminovno iz vida izgubi izvorno značenje svoje službe i radosti koja dolazi iz dubokog zajedništva s Isusom.“^[1]

elim se na trenutak zadržati na potrebi molitve kako bi istinski postali „svećenici skroz na skroz“,

kako je sv. Josemaría često rekao. Toliko sam ga često čuo da daje taj savjet svećenicima! Za sada će biti dovoljno da se prisjetimo ulomka iz homilije o svećenstvu u kojoj je ukratko opisao posao svećenika: „Moraju stalno učiti teologiju, moraju davati duhovno vodstvo velikom broju duša, saslušati mnoge ispovijedi, neumorno propovijedati i mnogo moliti; srca im uvijek moraju biti usmjerena prema Svetohraništu, gdje je uistinu prisutan On koji nas je izabrao da budemo njegovi. Njihovi su životi divno predanje sebe, puni radosti, ali i teški s teškoćama poput svakog koje će upoznati.^[2]

3. Imajmo beskrajno povjerenje u našeg Gospodina, vrhovnog Pastira Crkve (još bolje, jedinog Pastira, s obzirom da su svećenici samo njegov instrument, koje je on izabrao kako bi bio prisutan i djelovao usred svojeg stada). Na to nas podsjeća današnje Evanđelje, u kojem se Isus

predstavlja kao Dobar Pastir: *On svoje ovce zove imenom pa ih izvodi. A kad sve svoje izvede, pred njima ide i ovce idu za njim jer poznaju njegov glas. (Iv 10:3-4).*

Tada s pravom, možemo preuzeti riječi odgovarajućeg psalma: *Jahve je pastir moj: ni u čem ja ne oskudijevam; na poljanama zelenim on mi daje odmora. Na vrutke me tihane vodi i krijepi dušu moju (Ps 23[22]:1-3).* Osobito u tamnijim trenutcima koji dolaze ponekad tijekom života, idimo Onom koji nas čeka u Svetohraništu, da s njim podijelimo teret koji nam pritišće duše, poteškoće koje nas možda svladavaju. I ostat ćemo u miru. *Pa da mi je i dolinom smrti poći, zla se ne bojim, jer si ti sa mnom. Tvoj štap i palica tvoja utjeha su meni (Ps 23[22]:4).*

Moji najdraži sinovi! Naš nam je Gospodin u Djelu htio ponuditi

natprosječan model pastira: sv. Josemaríju, našeg voljenog Oca, koji je u ogromnoj predanosti formaciji svećenika Opusa Dei nadmašio samoga sebe. Don Álvaro se na jednom svećeničkom ređenju koje mu je Bog dao da vodi prisjetio sljedećeg. „Ne mogu si pomoći a da se ne sjetim“, rekao je, „bezgranične predanosti koju je naš Otac imao prema formaciji vjernika Prelature koji su se pripremali za naše svećeničko ređenje.“^[3]

Osobno sam iskusio kako je sv. Josemaría tražio od svih vjernika Prelature (pa, stoga, također i od svećenika) da svakodnevno ožive vrijedan napor služenja dušama, bez zaboravljanja siromašnih i bolesnih, koji su blago Crkve i društva. Njihovom pomoću je rođen Opus Dei.

Bližimo se beatifikaciji don Álvara, koja će se održati u rujnu. Predlažem vam da mu se obratite s povjerenjem

i da se prisjetite njegovog života ispunjenog vjernim služenjem Bogu i dušama. Njegovim vam riječima ponavljam: „Nemojte se nikada uplašiti nerazmjera između vaše majušnosti i veličine *Božjih otajstava* koje ćete dijeliti. Neka vam taj nerazmjer uvijek bude motiv za znatiželju i zahvalnost Božjoj dobroti, dok vas potiče da se borite za osobnu svetost.“^[4]

4. Prije no što zaključim, želim dodati poseban pozdrav roditeljima i braći i sestrama novih svećenika, te njihovim rođacima i prijateljima koji su ovdje prisutni. Zahvalite Gospodinu na daru koji vam je dao; neka ovo svećeničko ređenje bude poticaj koji će vas dovesti bliže Bogu. A vi, dragi sinovi, nikada nemojte zaboraviti sve što dugujete molitvi, obrazovanju i dobrom primjeru koji ste primili u srcima svojih obitelji. Imajte na umu ove riječi sv. Ivana Pavla II koje je uputio svećenicima:

„Draga braćo, poziv na molitvu s obiteljima i za obitelji tiče se svakoga od vas na vrlo osoban način. Svoj život dugujemo svojim roditeljima i dugujemo im stalnu zahvalnost. Bez obzira da li su još uvijek živi ili su već prešli u vječnost, sjedinjeni smo s njima bliskom vezom koju vrijeme ne uništava. Dok svoj poziv dugujemo Bogu, značajnu ulogu u njemu možemo pripisati našim roditeljima... Svaki svećenik može za sebe reći: 'Dugujem Bogu i drugima.' Mnogi su nas ljudi pratili svojim mislima i molitvama.“^[5]

Stoga se ujedinito u molitvi Crkve da božanski Sijač može uvijek sijati kroz cijeli svijet, s uvijek rastućim bogatstvom, koji nas poziva da mu služimo kroz svećeničku službu. Povjerimo našu molbu Mariji u ovom mjesecu posvećenom njoj, Majci svih muškaraca i žena te osobito svećenika.

[1]Papa Franjo, Homilija s Opće
Audijencije, 26. ožujka 2014.

[2]Sv Josemaría, Homilija *Zauvijek
svećenik*, 13. travnja 1973.

[3] Don Alvaro, Homilija za
svećeničko ređenje, 6. rujna 1992.

[4] Don Alvaro, Homilija za
svećeničko ređenje, 1. rujna 1991.

[5]Sv Ivan Pavao II, *Pismo
svećenicima na Veliki Četvrtak*, 13.
ožujka 1994.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/budite-svecenici-bozanske-
milosti/](https://opusdei.org/hr-hr/article/budite-svecenici-bozanske-milosti/) (10.04.2026.)